

Zuid-Afrika – African Dawn
Yvonne Kool – 33 jaar
05-09-2008 t/m 27-09-2008

Na een voorspoedige reis zonder tussentijdse vertragingen bij het overstappen in Frankfurt en Johannesburg zijn we in Port Elizabeth aangekomen. Tyron, onze gids stond al op ons te wachten. De eerste nieuwe indrukken zijn m.n. de Zuid-Afrikaanse taal en het links rijden op de weg. Maar daar wennen we snel aan. Tyron doet erg zijn best zich voor ons verstaanbaar te maken. We spreken afwisselend Nederlands en Engels. Onderweg naar African-Dawn doen we wat boodschappen voor de eerste dagen.

De nieuwe lodges waar we de eerste twee weken zullen overnachten zien er netjes uit. De kamers worden verdeeld en de rest van de middag kunnen we wat relaxen. Tyron kookt voor ons in de bar en we gaan op tijd naar bed. De temperatuur is inmiddels flink gedaald. Een dubbel dekbed, een dikke pyjama en een paar sokken zijn nodig om enigszins warm te blijven. De volgende ochtend geeft de thermometer zelfs iets onder het vriespunt aan (!)

Als de zon boven de lodge uitkomt, wordt het al snel wat warmer en kan de fleece-trui weer uit. Tyron legt uit wat de bedoeling is vandaag. We gaan een nieuw dierenverblijf maken van +/- 4 bij 30 meter. We krijgen de opdracht sleuven te graven van een 60 cm diep zodat het gaas diep onder de grond ingegraven kan worden en de bewoners van het nieuwe onderkomen zich geen uitweg naar buiten kunnen graven. Het is nog niet duidelijk welke diersoort er zijn intrek in zal nemen. De plannen voor de afmetingen van het verblijf veranderen echter al snel (mede doordat we nu weten welke dieren er in het verblijf zullen komen). Een negen meter lang hok is groot genoeg voor de Meerkatjes (stokstaartjes) die erin zullen gaan komen. Aansluitend zal een tweede verblijf komen van dezelfde afmetingen. De verblijven worden "aangekleed" met grote takken, struikjes en stenen.

Het voeren van de dieren doen we twee keer per dag. Dat wil zeggen dat er twee keer per dag 2-3 personen gaan helpen bij het voorbereiden en klaarmaken van het voer. We werken samen met een aantal engelse vrijwilligers. Deze meiden zijn hier al heel wat langer en zijn helemaal geroutineerd in alles wat er moet gebeuren. Zij maken ons wegwijs in de werkzaamheden.

Er gaan per dag heel wat appeltjes, guaves en sinaasappels door heen. Er worden kleine 45 bakjes en borden voorzien van uiteenlopende etenswaar: fruit, brood, zaden, nootjes, vlees, hondenkoekjes, chips, kool en scrambled eggs (!) Het voeren van de walibi's is bij iedereen favoriet. Ze eten het brood zo uit je hand en laten zich graag aaien. Het heeft menig digitaal plaatje opgeleverd. Buiten de voederrondes om zijn we bezig met het graven voor de nieuwe hokken, worden samen met Tyron de omheiningen gecheckt op gaten (veroorzaakt door bosvarkens) en waar nodig gerepareerd. Er blijft nog voldoende tijd over om wat te relaxen in de zon. Na 4 dagen zijn de twee nieuwe hokken klaar en wordt er nagedacht over het volgende project. We gaan de ruimte aan de voorzijde van de lodge sluiten, zodat er eendjes in kunnen. Er moet ook een vijvertje in komen.

Na een hele week werken gaan we in het eerste weekend naar Sea-view, het witte leeuwen park en naar Addo Elephant park. Sea-view is erg commercieel geworden. We mogen in kleine groepjes naar binnen om wat foto's van de welpjes te maken. Ze zijn een vier maanden oud. Erg lief, dat wel. Maar in het park is voor de vrijwilligers weinig meer te doen dan het begeleiden van al die toeristen die graag op de foto willen met een "wild"dier.

Onze excursie gaat verder naar het Addo Elephant park. Het is warm, maar gelukkig is de bus voorzien van aircó. Ons voordeel is dat de olifanten met dergelijke temperaturen allemaal bij de waterplaatsen staan. En die verwachting kwam uit. Grote groepen vermaakten zich in en rond het water. Het is moeilijk te beseffen dat je hier oog in oog staat met echte, wilde olifanten en je dus niet thuis op de bank naar een aflevering van National Geographic zit te kijken. Het is een bijzondere ervaring. En wederom gedragen we ons als een stelletje jappers (klik, klik, klik, kik, klik, etc). We overnachten in het Avoca Cabin lodge. Een prachtig aangelegd park met kleine huisjes met rieten daken. Heerlijk koel vanbinnen als het buiten warm is en warm als het buiten koud is. Het is de eerste avond dat we in korte broek en t-shirt buiten kunnen zitten. En zal tevens de laatste zijn (!).

De volgende dag hebben we een bezoekje gebracht aan een cheetah fokkerij. Voor R30,= (€ 2,10) konden we hier een cheetah en enkele leeuwenwelpjes van 2-4 mnd oud, aaien. Heel vertederend.

De tweede vrijwilligers-week begon goed. We werden met z'n allen om half acht bij het dierenpark verwacht, want er zou een journaliste van de plaatselijke krant zijn om een artikel te schrijven over het park en de medewerkers. Zo kwam het dat wij als "Seven young professionals from the Netherlands" met foto en naam in het plaatselijke krantje van Jeffreys-Bay kwamen te staan. (Cool !!) We krijgen deze week ook wat meer verantwoordelijkheid tijdens het voeren. We hebben de begeleiding van de engelse dames niet meer nodig.

Halverwege de tweede week brengen we een bezoekje aan een creche in de township bij Jeffrey's Bay. Hier treffen we een 30-tal kindertjes in de leeftijd van 4-5 jaar aan. We hebben de nodige zakken met speelgoed en knuffels mee die we aan de juf geven om later met de kinderen te kunnen bekijken. Als we binnen zijn, worden we getrakteerd op het Zuid-Afrikaanse volkslied. Dertig kinderstemmetjes waarvan enkelen, met één handje op de borst, proberen boven de rest uit te komen. Een complimenteuze opmerking over één van de jongetjes dat hij wel een kleine Pavarotti leek, deed hem zeer verlegen wegduiken in de groep. Hij wist onmiddellijk dat we het over hem hadden, taal-barrière of niet.

In de achtertuin van het schooltje staat een klimrek dat er wat saai uitziet. We hebben verf en kwasten

klimrek).

mee en gaan vol goede moed aan de slag. De kinderen worden naar binnen gestuurd zodat wij rustig ons gang kunnen gaan. Tyron is even naar huis maar komt ons voor de lunch ophalen. We lunchen voor de verandering eens met een vette hap: fish en chips.

's Middags maken we het schilderwerk af en halen we wat struiken weg, waar zich slangen in kunnen verschuilen en dus gevaarlijk zijn voor de kinderen.

En wat schertst onze verbazing? Tyron komt opnieuw met een journaliste op de proppe. Deze dame schrijft een stukje over de hulp binnen de township. En zo komen we dus opnieuw in de krant!!! Ook deze keer inclusief foto (bij het vers geschilderde

Op de laatste projectdag ronden we onze werkzaamheden af en ruimen we het terrein op. Vanaf dit punt zal de volgende groep verder gaan.

's Avonds sluiten we ons verblijf op African Dawn af met een enorm kampvuur en luiden we tegelijkertijd onze rondreis in.

Onze rondreis brengt ons eerst naar Jeffreys Bay, dat we in de eerste twee weken al een paar keer gezien hebben. Er is eventueel een mogelijkheid om te paardrijden op het strand of om te surfen (incl surfles van 2 uur). Onze keus valt op surfen, maar als we na de lunch wet-suits en planken willen gaan regelen, zijn alle winkels al gesloten en komt er van onze plannen dus helemaal niets terecht. We lopen terug naar het guest-house van Tyron waar we overnachten en gaan na elkaar lekker in bad. Eindelijk weer even helemaal schoon weken (!).

We eten 's avonds bij dezelfde tent als waar we met de lunch geweest zijn. We hebben de cocktails geproefd en er gaat menig Mojito naar binnen. Drie van onze groep laten zich rond 23:00 uur door Tyron weer ophalen. De rest borrelt nog even door en zullen later met een taxi naar huis komen. Goed geslapen en uitgerust gaan we de volgende dag door met onze rondreis. We stoppen eerst voor het ontbijt bij een Hollands tentje. We kunnen kiezen uit uitsmijters, pannenkoeken, appeltaart en zelfs een broodje kroket.

We toeren verder langs de tuinen-route naar onze volgende stop. Bungy-jumpen!!!

Daniël, Miranda en Monique hebben het in hun hoofd gehaald de hoogste bungy-jump ter wereld te maken. Het gaat hier om een brug waarvan je een jump kan maken van 216 meter!

De middag hebben we gevuld met de lunch en een bezoek aan Monkeyland. De apen lopen hier allemaal los. We kregen van de gids het advies vooral midden op het pad te blijven lopen. Wat daar nou precies de rede van was, was niet helemaal duidelijk, maar we zijn toch maar in ganze-pas achter elkaar gaan lopen. Volgens de gids hadden we een goede tijd uitgekozen voor de rondleiding. Het liep tegen het einde van de middag. Een tijd waarop de apen zich wat meer laten zien. Er lopen veel apen rond die bij Stichting AAP uit Nederland vandaan komen. De rondleiding duurde ongeveer een half uurtje waarna we even buiten Knysna ons onderkomen voor de nacht hebben opgezocht.

De avond is er heel erg donker door het ontbreken van straatverlichting. De sterrenhemels zijn bij helder weer adembenemend. Miljoenen kleine lichtvlekjes die op dit halfrond alleen geen herkenbare patronen vertonen.

We overnachten in houten vakantiehuisjes die allemaal voorzien zijn van een jacuzzi. De bedden zijn prima en we slapen erg goed.

Het ontbijt nuttigen we de volgende morgen in Buffelsbaai. Het is prachtig mooi weer en we genieten aan het strand van onze pannenkoeken en appeltaart. En we worden verrast door het zien van de eerste walvis. Althans, we zien een fontein spuitwater wat de locatie van de walvis aangeeft. Onderweg naar Oudtshoorn bezoeken we een dierenpark. Dit komt meer in de buurt van een dierentuin zoals wij dat hier in Nederland kennen. De opvallendste dieren die zij hier hebben zijn de witte tijgers en vleermuizen met een spanwijdte van 1.20 meter.

Het volgende overnachtingsadres slaat werkelijk alles. (in positieve zin)

Het zijn enorme slaapkamers met hoge plafonds en alles heeft een enigszins koloniale uitstraling (behalve de badkamer, die is iets eenvoudiger). Er is zelfs een openhaard aanwezig. Die hebben we niet gebruikt, maar toch.....!!

Het betreft hier een vakantie boerderij: Wilgenwandel.

Er lopen een aantal dieren rond waaronder wat geitjes, een pony, schapen, een struisvogel en een paar alpacas.

De waakhond Bruno, een grote Deense Mastiff, kwam bij aankomst vrolijk kwispelend op ons af hobbelen om ons te begroeten. Voor een waakhond was hij wel heel erg lief (lees softy). Hij is vervolgens niet meer van onze zijde geweken.

Goed geslapen en uitgerust gaan we de volgende morgen al voor het ontbijt een druipsteengrot en een struisvogelboerderij bezoeken.

De grot bezochten we samen met een schoolklas. Al met al een grote groep dus. De gids had een goed verhaal en ook de grot zelf was zeker de moeite waard. De hele wandeling door de grot heeft zo'n drie kwartier tot een uur geduurd. We bedanken de gids met een kleine fooi zoals hier overal gebruikelijk is. Tyron staat ons al op te wachten. Hop, weer in de bus naar het volgende onderdeel.

Met een enigszins weelig gevoel in de maag zijn we naar de struisvogelfarm getogen. Daar kregen we een korte geschiedenisles over de struisvogel en aansluitend een rondleiding over de terrein. Er nestelen een aantal paartjes waarvan de eieren in een broedmachine worden uitgebreed. Bij een temperatuur van ongeveer 33 graden ploeteren de jonge struisvogels zich langzaam uit het ei.

Als ze er eenmaal uit zijn verhuizen ze naar een tweede broedkast met een iets lagere temperatuur. Op de foto rechts: een "dreumes" van twee dagen oud die we allemaal even hebben mogen vasthouden.

De dag is nog maar half om, dus er is nog genoeg tijd voor ons volgende uitstapje. We rijden weder naar Mosselbaai. Hier schrijven we ons in voor een boottochtje met als einddoel ons tussen de witte haaien te begeven.

Als we een eindje uit de kust zijn, worden we getrakteerd op een springende walvis. Volgens de experts aan boord betrof het een jong exemplaar die in z'n eentje aan het spelen was. Hij kwam tot op enkele meters vlak langs de boot gezwommen. Fascinerend!!!

Als onze "vriend" zich niet meer laat zien, is het tijd om de kooi in positie te brengen. De kooi wordt aan de zijkant van de boot vastgemaakt.

Als wij ons in de aller charmantste wet-suits hebben gehesen, mogen we met zes personen tegelijk de kooi in. We krijgen de (wellicht overbodige) waarschuwing vooral geen handen of voeten buiten de kooi te steken. Met een onderwatercamera hebben we geprobeerd wat beelden vast te leggen. Of die gelukt zijn, is nog niet bekend.

We hebben verder alleen een duikbril mee om onder water wat te kunnen zien. Een tros tonijnkoppen moet de haaien naar de boot te lokken. We wachten gespannen af. Zelf kunnen we niet zien of er een haaienvin onze kant komt door de golfslag. Vanaf de boot horen we plotseling:

"Down, down!!!! Shark, in the front; look at the bate!!!" We nemen een hap lucht en duiken onder water. De eerste keer zien we nog niet veel. Een donkere schim glijdt door het water maar komt niet dichterbij. Een tiental duiken later komt er een heel groot exemplaar op ons af.

"Down, down!!!" We duiken opnieuw onder en deze keer kunnen we letterlijk de rijen tanden tellen. Tijd om bang te zijn hebben we niet. Daarvoor gaat het moment veel te snel voorbij.

Het water is koud en we worden door tintelende handen en voeten gedwongen weer aan boord te gaan en ons te verkleden. Teleurgesteld dat het is afgelopen, maar zeer tevreden met deze unieke ervaring keren we terug naar de haven. Hier ontvangen we nog een certificaat als bewijs van onze moed.

We overnachten in een home-stay in Oudtshoorn. We worden goed verzorgd door de gastvrouw en slapen er redelijk goed.

Onze laatste dagen zijn aangebroken en we proberen er uit te halen wat er in zit. We rijden vandaag naar Hermanus, alwaar het mogelijk is walvissen te spotten. We hebben ze wel gezien maar was natuurlijk niet te vergelijken met wat we de dag ervoor al gezien hadden. Er is een jaarlijks walvisfeest deze dagen. Het is druk, maar ook erg gezellig. Er staat een markt met leuke kraampjes vol met allerhande handgemaakte dingen. We wandelen wat door het stadje, lunchen in Tyron's favoriete tentje en later in de middag relaxen we wat in de huisjes waar we zullen overnachten. 's Avonds eten we in een hele gezellige bar, waar we ook weer menig cocktailtje proberen. We sluiten de dag af in een dans-café.

Op de één na laatste dag bezoeken we de pinguïn kolonie: Boulders is een onderdeel van Table mountain national park.

De pinguïns lopen er vrij rond, liggen lekker in de zon of zijn druk met het verzorgen van hun vacht. Het blijven grappige beestjes om te zien. We hebben net genoeg tijd om wat foto's te maken en wat rond te kijken, maar moeten ons als het even kan zo snel mogelijk weer bij de bus melden, want het programma voor vandaag is erg strak.

We rijden verder naar het National park Cape of Good Hope. Uiteraard moeten we even op de foto bij het bord dat het meest zuid-westelijke punt van Afrika aangeeft. We moeten wel even wachten voordat we met z'n allen achter het bord kunnen plaats nemen. Er staan nog veel meer mensen, waaronder ook een grote groep jappers, die allemaal hetzelfde willen. Vervolgens maken we een wandeling omhoog naar het toeristencentrum, alwaar Tyron ons weer zou oppikken met de bus. Mooie wandeling, maar was al met al een stevige klim. Prachtig uitzicht en natuurlijk mooie foto's gemaakt.

We rijden het laatste stuk naar Kaapstad en checken in in het 4-sterren backpackers hotel om vervolgens lekker even te ontspannen op de kamer. We hebben heerlijk kunnen douchen en de liefhebber is in de gelegenheid even een uurtje te slapen. We hebben erg laat geluncht, dus ook het diner hebben we uitgesteld tot een later tijdstip. Tyron dropt ons rond een uur of acht bij het stadsdeel Waterfront. We hebben er een leuk Portugees restaurantje gevonden en hebben er heerlijk gegeten. We zijn vooraf gewaarschuwd dat het beter is een taxi te nemen terug naar het hotel. Ook al is het maar een paar minuten. De stad is, als het donker is, niet veilig!

De laatste dag in Zuid-Afrika is aangebroken en we zorgen zelf voor ons ontbijt. Hierna stappen we weer in de bus voor een korte rondrit door de stad. Tevens staat een bezoek aan de tafelberg op het programma. Maar helaas voor ons staat er teveel wind en gaat de gondel vandaag niet naar boven. We moeten het doen met de foto's vanuit de Kompagnie-tuinen aan de voet van de berg. Rond een uur of half één zet Tyron ons weer af bij het "Waterfront". Hier nemen we afscheid van hem en bedanken hem hartelijk voor zijn begeleiding deze drie weken. De middag gebruiken we voor het inslaan van de nodige souvenirjes voor het thuisfront en 's avonds eten we in een heel gezellig, typisch Zuid-Afrikaans restaurantje.

Onze laatste nacht is erg kort. De wekker staat op 04:00 uur en 04:30 staat de taxi voor deur van het hotel om ons naar het vliegveld van kaapstad te brengen. De vlucht is lang en erg vermoeiend. Lang zitten is niet goed voor je bloedsomloop dus is het een verademing om tussendoor af en toe wat heen en weer te lopen. Het eten in het vliegtuig is vrij goed. In Frankfurt moeten we een tijdje wachten voordat we doorvliegen naar Schiphol. We komen 10 minuten eerder in Nederland aan dat gepland. De familie en vrienden worden weer hartelijk begroet en wij nemen afscheid van elkaar met het voornemen over een paar maanden iets af te spreken.

Het was voor ons allemaal een fantastische reis. En als de financiën het toelaten, zeker voor herhaling vatbaar.

De hele reis, de mensen, de dieren en alle indrukken waren stuk voor stuk uniek. Kortom, een ervaring die niemand ons meer afneemt.

Met dank aan Commundo, Tyron en Anita en African Dawn.

Verslag geschreven door: Yvonne Kool